Anul al 62-lea
6 Pagini

EXEMPLARUL 20 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/933

Nr. 30 Joi 8 Februarie 1945
6 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA
Lei 1300 pe 3 luni
Lei 2500 pe 6 luni
CAPITALA
Lei 1400 3 luni
Lei 2700 6 luni
AUTORITAŢI
50% în plus

UNIVERSUL

ABONAMENTE
UNIVERSUL COPIILOR
6 l. 700-12 l. 1200 lei
ZIARUL ŞTIINŢELOR
6 l. 900-12 l. 1600 lei
VESELIA 6 l. 650-12 l. 1150 lei, TR. SUFLET
6 l. 500 lei
12 l. 980 lei

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

SĂNĂTATEA PUBLICĂ

Subliniind hotărârea de a se creea îndă o facultate de medicină, o veche revistă de specialitate „Mişcarea medicală română" arată într'un articol al d-lui dr. M. Cănciulescu că ne trebue un număr cel puţin dublu de medici decât cel existent, deoarece în unele judeţe ale ţării avem, în mediul rural un medic la 8000 până la 15.000 locuitori, când ne-ar trebui cel puţin un medic la 4000 locuitori.

Proporţia medicilor la numărul locuitorilor este agravată de faptul că nu este vorba de aglomerări sătesti apropiate unele de altele, ci numărul de 15.000 de exemplu reprezintă populaţia multor sate şi cătune, situate la mari distanţe unele de altele, cari fac vizitele eventuale ale medicului extrem de rare, dacă nu inexistente, chiar la mijloacele de transport ale vremurilor normale.

Avem opt mii de medici dintre cari mai mult de jumătate în Bucureşti şi în câteva oraşe mari ale ţării şi situaţia aceasta îngrijorătoare pentru sănătatea publică este datorită faptului că cele 3 facultăţi de medicină existente n'au dat — în epoca dintre cele două războaie — nici jumătate din numărul de medici de care avem nevoie.

Cine cunoaşte viaţa plină de întunerec a satelor în ce priveşte higiena şi sub-alimentarea, îşi poate da seama câtă gravitate prezintă lipsa de îngrijire medicală, la vreme, în mii de cazuri când o simplă intervenţie a ştiinţei ar putea salva atâtea vieţi folositoare şi productive.

Nu numai preocuparea de moment pricinuită de recrudescenţa unor epidemii — ca tifosul exantematic de pildă— ci grija permanentă impusă de dreptatea socială, trebue să determine pe cei în drept să urmărească stăruitor realizarea programului de a spori numărul studenţilor în medicină şi deci al medicilor.

Descentralizarea învăţământului superior vine în sprijinul ideii de a înlesni drumul spre această frumoasă dar grea carieră şi elementelor destoinice, dar cărora părinţii — cu situaţii materiale modeste — nu le pot procura sumele necesare pentru continuarea studiilor timp de 7 ani, într'un oraş cu viaţă atât de costisitoare, cum e Capitala.

Numai amănuntul citat de revista pomenită că într'un an Bucureştii au avut 30.000 studenţi la diferite facultăţi (cei mai puţini la medicină din cauza duratei şi greutăţii cursurilor) arată că se impun dela sine două soluţii: instalarea unei facultăţi de medicină în provincie (Capitala Olteniei este foarte bine aleasă) şi în al doilea rând cât mai multe înlesniri materiale pentru tinerii cari încă din liceu arată aptitudini şi înclinare pentru studii îndelungate, dar cari sunt nevoiţi să renunţe din cauza lipsei mijloacelor băneşti.

Rezolvând în mod larg această a doua latură a problemei, dăm ţării numărul trebuitor de medici şi în acelaş timp nivelăm posibilităţile alegerii unei cariere tuturor elementelor bune, nu numai celor ai căror părinţi pot acoperi multiplele cheltuieli ce se cer în domeniul învăţământului în genere şi cel superior în deosebi.

OFIŢERI GENERALI ŞI SUPERIORI SCOŞI DIN ARMATĂ

Ministerul de război ne comunică următoarele:

Ministerul de război face cunoscut că prin Inalt Decret au fost trecuţi în poziţiunea de retragere prin aplicarea articolului 48 din legea asupra înaintărilor în armata de uscat, următorii ofiţeri:

Mareşalul Antonescu Ioan.

Motivul: **Prin conducerea sa politico-militară, în calitate de Comandant suprem al forţelor armate, a dus armata ţării la dezastru.**

GENERALI DE CORP DE ARMATĂ

Pantazi Constantin.
Ştefleа Ilie.
Vasiliu Constantin.

GENERALI DE BRIGADĂ

Gheorghe Ioan.
Tobescu N. Constantin.
Iliescu P. Mihail.

GENERAL COMANDANT AVIATOR

Jienescu Gheorghe.

Motivul: **Prin activitatea lor în funcţiunile sau comenzile ce au avut, au sprijinit conducerea politico-militară a mareşalului Antonescu Ioan, contribuind astfel la dezastrul armatei.**

COLONEL

Elefteresсu Mircea.

LOCOTENENŢI COLONEI

Marin D. Alexandru.
Caloinescu Nicolae.

MAIORI

Anghel Nicolae.
Administrator maior Antohi Ilie Constantin.

CĂPITAN

Fintescu Paul.

Motivul: **Pe timpul guvernării mareşalului Antonescu Ioan, în funcţiunile sau comenzile avute, prin activitatea şi manifestările lor, au depăşit atribuţiunile pur militare, dând astfel dovadă de incapacitate morală.**

ORIENTĂRI ASUPRA REFORMEI AGRARE

Punctul de vedere al Academiei de agricultură din România

Printre glasurile autorizate care s'au pronunţat până acum în chestiunea unei noui reforme agrare în ţara noastră trebue să menţionăm şi pe acela al Academiei de agricultură din România.

E locul să arătăm aci că atât argumentarea desvoltată în partea documentară a expunerii, cât şi concluziile formulate de acest înalt for, alcătuit din exponenţii practicei şi ştiinţei agricole din ţara noastră, are multe puncte de asemănare cu cele cuprinse în memoriul Uniunii generale a Sindicatelor agricole, înfăţişat de noi în „Universul" cu data de 3 şi 4 Februarie c.

Se pleacă anume dela aceleaşi realităţi incontestabile:

1) Structura agrară actuală a ţării noastre, caracterizată printr'o proprietate parcelară excesivă;

2) procesul demografic natural, care crează în fiecare an prisosuri mari de populaţie în mediul rural, împingând astfel la îngustarea şi mai accentuată a posibilităţilor de trai ale familiilor ţărăneşti, din cauza pulverizării progresive a lotului lor de exploatare;

3) productivitatea redusă şi lipsa de rentabilitate a exploatărilor pe proprietăţile prea mici, agravată de cele mai multe ori prin dispersarea fragmentelor de teren aparţinând aceluiaş proprietar.

STRUCTURA AGRARĂ A ROMÂNIEI

In lumina acestor realităţi trebue să examinăm oportunitatea unei noui exproprieri, urmată de o nouă împărţire a pământului, adică de o nouă agravare a caracterului parcelor al proprietăţii noastre agrare. Este de văzut anume, dacă modificarea structurală propusă ar putea rezolva în mod satisfăcător problema îmbunătăţirii traiului pentru o populaţie în continuă creştere, dacă ea ar fi în interesul ţării şi mai ales în interesul celor pentru cari este propusă.

Rezultatele reformei din 1918-1921 sunt sub ochii noştri şi ele ne arată că scopul ei principal nu a fost atins de îndată ce se agită azi nevoia unei noui împroprietăriri.

Cauza trebue căutată în împrejurarea că, în urma supralicitărilor şi concesiunilor electorale ale partidelor politice, s'a ajuns la crearea de loturi mici, neeconomice, iar în urma împărţiiri prin succesiune, înzestrare, la pulverizarea proprietăţii într'un grad extrem de îngrijorător.

In acest timp, în toate celelalte ţări, ţelul principal al politicei agrare nu l-a constituit trecerea cu orice preţ a pământului agricol din stăpânirea marei proprietăţi la mica proprietate, ci ridicarea producţiei şi a rentabilităţii.

E instructiv să vedem cum stau lucrurile în alte ţări în privinţa structurii agrare.

Trecând peste extreme: Anglia latifundiară, unde 2.250 persoane stăpânesc jumătate din pământul cultivabil, şi China, una din cele mai parcelare ţări din lume, vom găsi: în Danemarca, o proprietate parcelară (0.55—3.3 ha.) redusă numai la 2.5% din întinderea agricolă a ţării, în timp ce exploatările agricole peste 3.3 ha. ocupă 97.5%, iar cele dela 15—120 ha. 66.7%, adică două treimi din suprafaţa agricolă a Danemarcei; în Franţa, exploatările agricole dela 10 ha., în sus reprezintă 73.05% din suprafaţa agricolă, iar cele de peste 40 ha. 44.66%; în Germania, exploatările agricole peste 5 ha. ocupă 82.4%, iar cele peste 100 ha. 20.2%. Şi totuşi, în aceste ţări nu există o problemă a structurii agrare, dimpotrivă acolo se pune problema inversă, a reţinerii populaţiei la munca ogorului.

In schimb, în România exploatările sub 5 ha. ocupă 33.8% din terenul cultivabil, după datele provizorii ale recensământului din 1941, iar exploatările până la 10 ha. 65.2% din întinderea agricolă a ţării, ceeace înseamnă că în structura agrară a României predomină proprietatea şi exploatarea foarte mică şi parcelară.

In toate ţările europene care ne pot servi drept exemplu de agricultură raţională, exploatările de întindere mai mare reprezintă un procent cu mult mai mare decât în România, unde *exploatările* agricole dela 100 ha. în sus ocupă numai 7.4% (iar *proprietatea* de peste 100 ha. numai 9.7%) din întinderea agricolă a ţării. Şi totuşi nicăeri în ţările occidentale nu se contestă dreptul la existenţă a proprietăţii mijlocii şi mai mari, tocmai pentru rolul indispensabil pe care acestea îl îndeplinesc. Astfel s'a constatat că în toate regiunile Germaniei, proprietatea mică dă producţie mai redusă decât proprietatea dela 200 ha. în sus (aproape 400 kg. cereale mai puţin la ha.). La fel în ce priveşte calitatea vitelor şi a produselor animale.

In numărul de mâine: rolul agriculturii mari.

TRUPELE SOVIETICE AU STRĂPUNS, LA SUD-EST DE BRESLAU FORTIFICAŢIILE GERMANE DE PE MALUL DE VEST AL ODERULUI

ALTE ŞASE ORAŞE OCUPATE DE ARMATA ROŞIE

Moscova, 6 (Rador). — **Intr'un ordin de zi adresat în noaptea de Marţi spre Miercuri mareşalului Koniev, mareşalul Stalin constată:**

„Trupele de pe întâiul front ucrainean, continuându-şi ofensiva au forţat trecerea Oderului la sud-est de Breslau şi au străpuns apărările puternic fortificate de multă vreme ale germanilor de pe malul de vest al fluviului.

In trei zile de lupte, trupele noastre au înaintat până la 20 km., lărgindu-şi capul de pod pe un front ce se întinde până la 80 km.

In timpul acestei ofensive trupele noastre au ocupat oraşele Ohlau, Brieg, Grottkau, Lowen şi încă două oraşe, importante centre de comunicaţii şi puternice puncte de rezistenţă în apărările germane de pe malul de vest al Oderului".

❖

Londra, 6 (Rador). — **Agenţia germană „Transocean" anunţă că ruşii au stabilit două capete de pod peste Oder, unul la Fuerstenberg şi altul la 5 km. spre sud de Frankfurt.**

SITUAŢIA ARMATEI GERMANE ÎNCERCUITĂ ÎN PRUSIA ORIENTALĂ E DIN CE ÎN CE MAI CRITICĂ

Moscova, 6 (Rador). — Corespondentul ziarului „Steaua Roşie" telegrafiază de pe teatrul de operaţiuni din Prusia Orientală:

Cercul puternic al trupelor sovietice se strânge mereu în jurul grupului de trupe inamice încercuite în Prusia Orientală. Teritoriul unde se apără germanii în Prusia Orientală se reduce din ce în ce mai mult.

Trupele de pe frontul al treilea bielo-rus au ajuns pe ţărmul Mării Baltice, la vest de Koenigsberg, oraş care este înconjurat din mai multe părţi de trupele noastre. Germanii suferă pierderi enorme în oameni şi *materiali*, dar rezistenţa lor continuă să fie extrem de îmcăpăţânată.

In ultimele zile, lupte deosebit de grele s'au desfăşurat la vest de Koenigsberg, unde inamicul s'a retras pe o linie defensivă pe litoralul Mării Baltice. Inamicul dispunea de un mare număr de guri de foc şi infanteria sa se instalase în adăposturi sigure. In plus, unităţile noastre care atacau erau lipsite, din pricina terenului, de posibilitatea unei manevre de încercuire a zonei fortificate. A trebuit să fie adusă artileria şi a se da o lovitură fulgerătoare împotriva apărărilor inamice într'un sector strâmt. Când sistemul defensiv german a fost sfărâmat, infanteriştii noştri au pătruns în numeroase locuri în interiorul lui, au cucerit mai multe localităţi şi au pătruns apoi până la Marea Baltică. In felul acesta, poziţiile inamice dela vest de Koenigsberg au fost tăiate în două.

Insemnătatea acestui succes este foarte mare, deoarece inamicul s'a văzut lipsit de ultimele comunicaţii pe care le mai poseda încă, iar portul Pillau se găseşte acum serios ameninţat.

In acelaşi timp, trupele care dădeau atacuri la nord de acest sector au luptat pentru oraşul şi gara Grantz. Inamicul a deslănţuit contra atacuri violente, fără încetare. Timp de două zile, germanii au dat zece contraatacuri cu forţe puternice, dar toate încercările lor de a opri ofensiva noastră au fost zadarnice. Luptătorii sovietici au respins pe inamici şi apoi au reînceput cu energie ofensiva. Germanii au fost siliţi să se retragă către oraş, cu pierderi grele. Unităţile noastre au mărit şi mai mult efortul lor, au năvălit în Grantz şi l-au cucerit.

Intr'un alt sector, trupele noastre au ocupat oraşele Bartenstein şi Landsberg. Cucerirea acestor oraşe, care reprezintă mari noduri de şosele, a făcut ca germanii să fie lipsiţi de linii de comunicaţii importante. Prin aceasta, armata roşie a pus grupul inamic încercuit în Prusia Orientală într'o situaţie şi mai precară.

ACŢIUNEA TRUPELOR ROMÂNE IN MUNŢII TATRA

MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 6 FEBRUARIE 1945

In munţii Tatra Mică şi masivul Iavorina, trupele române, prin atacuri locale pline de avânt, şi-au îmbunătăţit simţitor poziţiile cucerite, cu toată rezistenţa şi reacţiunea inamicului.

FAPTE DE ARME

La seria faptelor de arme, săvârşite de ostaşii noştri contra inamicului comun, se adaogă şi următorul act de bravură al caporalului Mărculescu din Regimentul 30 Dorobanţi:

In ziua de 15. I. 1945, regimentul pornise la atacul cotei 476, puternic organizată de inamic, după care urma să manevreze pela Vest satul Kunova Teplitza din apropierea oraşului Pelsoc (Slovacia).

Chiar dela plecare, Batalionul II este oprit de focul unor cuiburi de arme automate inamice, dintre care unul nu a putut fi neutralizat, cu tot focul artileriei şi al armamentului greu al infanteriei, fiind bine protejat şi plasat.

Primind misiunea să distrugă acest cuib de rezistenţă, caporalul Mărculescu din compania 6-a, înarmându-se cu un pistol mitralieră şi umplându-şi sacul de grenade, se strecoară târâş pe o viroagă, până în spatele cuibului de rezistenţă inamic.

De aici, aruncă grenade şi apoi — dintr'un salt — se aruncă asupra inamicului, deschizând foc viu cu pistolul mitralieră. Inamicul, surprins şi dezorientat, nu mai este capabil de reacţiune.

Dezarmând pe supravieţuitori, caporalul Mărculescu scoate din şanţ 1 gradat german şi 5 soldaţi unguri, pe care-i împinge spre liniile noastre, prin viroaga pe care se strecurase.

Deşi cuiburile de rezistenţă vecine deschid foc viu asupra sa, totuşi caporalul Mărculescu isbuteşte să se înapoieze în liniile noastre, cu prizonierii capturaţi, săvârşind astfel una din cele mai frumoase şi vitejeşti acţiuni individuale.

Pentru frumoasa faptă de arme, caporalul Mărculescu a fost decorat cu „Virtutea Militară" cl. II-a şi avansat la gradul de sergent.

LA ROMA, APAR 18 ZIARE

Roma, 6 (Rador). — La Roma apar în prezent 18 ziare.

Până acum apăreau numai 6 ziare, dar comisia italiană a presei a dat autorizaţie pentru alte 12 ziare.

PRIMA DECLARAŢIE OFICIALĂ ASUPRA CONFERINŢEI CHURCHILL-ROOSEVELT-STALIN

Londra, 6 (Rador). — **Prima declaraţie oficială că primul ministru britanic Churchill se găseşte acum într'o conferinţă cu d-nii Stalin şi Roosevelt a fost făcută Marţi de către sir Walter Citrine, la conferinţa Uniunii Internaţionale a Sindicatelor.**

D. Citrine a spus că fuseseră făcute aranjamente ca d. Churchill să se adreseze acestui Congres, dar „între timp a fost aranjată conferinţa între cele trei mari puteri, la care primul ministru participă în prezent".

❖

Londra, 6 (Rador). — *Arhiepiscopul de Canterbury, dr. Fisher, a invocat graţia divină pentru conducătorii naţiunilor unite, în toate convorbirile lor comune".*

PREGĂTIREA VIZITEI D-LUI ROOSEVELT LA VATICAN

Roma, 6 (Rador). — *Papa a primit Marţi pe d. Myron Taylor, trimisul personal al preşedintelui Roosevelt la Vatican.*

La Roma se crede că d. Taylor face pregătirile pentru primirea de către Papa a preşedintelui Roosevelt, când se va înapoia de la conferinţa cu Stalin şi Churchill.

TRUPELE AMERICANE AU REALIZAT NOUI PĂTRUNDERI IN LINIA SIEGFRIED

Londra, 6 (Rador). — **Agenţia germană „Transocean" anunţă că trupele americane au realizat alte pătrunderi în linia Siegfried, după ce armata a treia americană a primit întăriri în regiunea muntoasă dela Schnee Eifel.**

❖

Paris, 6 (Rador). — **Trupe din armata a treia americană au cucerit oraşele Habscheid, la 10 km. spre sud-vest de Prum, şi Schlausenbach, la 10 km. spre nord-vest de Prum.**

Ambele oraşe sunt situate în interiorul liniei Siegfried.

SUCCESELE ALIATE DIN REGIUNEA COLMAR

Londra, 6 (Rador). — După cum transmite trimisul special al agenţiei „Reuter" pe lângă grupul 6 de armată, trupele americane se apropie din trei părţi de oraşul Neuf Brisach, care controlează reţeaua de căi de comunicaţii ce duce înspre răsărit în direcţia podului Brisach de peste Rin.

Germanii se retrag peste acest pod în Reich din ceeace a mai rămas din punga iniţială dela Colmar.

Jumătatea dinspre vest a acestei pungi a fost eliminată rapid şi aliaţii presează acum prin Vosgi pentru a nimici forţele germane încercuite evaluate acum la 2.000 de oameni.

❖

Paris, 6 (Rador). — **Ultimele ştiri primite Marţi seara la cartierul general aliat arată că în cursul zilei de Marţi armatele generalilor Bradley şi Hodge au continuat să înainteze în formidabilul brâu de cazemate care apără Rinul.**

In zona vitală Kesternich-Roer prin atacurile diviziei 78, s'a ajuns la 1.500 m. de oraşul-chee Schmidt, situat la 15 km. spre nord de Schleiden.

In partea de sud, trupele franceze, deşi stingherite de o regiune aspră şi de zăpada groasă ce acoperă drumurile, au redus la jumătate punga germană din Vosgi în ultimele 24 de ore.

Le vest de Rin, se dau încă lupte foarte grele la Neuf-Brisach, pe unde trece principala şosea de retragere spre est a germanilor.

EXPUNEREA GENERALULUI DE GAULLE

Paris, 6 (Rador) — *In cuvântarea rostită Luni seara la postul de radio Paris, generalul de Gaulle a spus între altele:*

„Efortul de mâine al Franţei va fi de o importanţă şi mai mare, deoarece în timp de trei luni am dublat numărul unităţilor pe care le-am pus în linie în raport cu luna Noembrie. Trebue adăugat că aeroporturile noastre şi căile noastre ferate sunt puse deasemeni în slujba efortului comun de război

In ce priveşte ocuparea întregei Germanii, care este o necesitate ce se va impune după câştigarea victoriei, este limpede că armata franceză va deveni treptat în vest un element preponderant.

Oricare ar fi durata şi vicisitudinile acestui război, este mai mult decât evident că reglementarea ce va urma va fi de o importanţă vitală pentru Franţa

Cu fiecare război uriaş pe care a trebuit să-l suporte timp de mai bine de un secol şi jumătate, Franţa şi-a pierdut treptat puterea în comparaţie cu alte ţări. Aceste războaie au costat Franţa mai mult decât pe oricare naţiune din lume.

Se înţelege dela sine că stabilitatea ei politică, desvoltarea ei economică şi democrată, progresul ei social şi mai presus de toate unirea cetăţenilor ei, care este condiţia stabilităţii, desvoltării şi progresului, au suferit serios în cursul acestui proces.

Pe scurt, viaţa noastră naţională din metropolă şi din afară a trecut în decurs de mai multe generaţii dintr'o vâltoare într'alta dintre care fiecare a fost mai dezastroasă decât precedenta.

De astă dată, Franţa a fost literalmente pe punctul de a pieri şi resursele ei naţionale au avut foarte mult de suferit. Intreaga lume şi popoarele din Europa în deosebi au avut şi ele de suferit din cauza acestei stări de lucruri, deoarece este axiomatic că, atunci când Franţa suferă, nimeni nu este sănătos.

Necontenit pricina tuturor tribulaţiilor noastre a fost Germania, care a căutat să tragă foloase depe urma erorilor, iluziilor şi rivalităţilor din străinătate. De ceeace urmează să se întâmple cu Germania depinde nu numai viitorul, dar chiar însăşi existenţa Franţei.

Ştim că mulţi oameni depe acest glob socotesc oarecum straniu faptul că în actuala fază a bătăliei şefii altor trei mari puteri încearcă să fixeze, fără participarea Franţei, mijloacele prin care acest război va putea fi terminat şi condiţiile reglementării ce-i va urma.

Asupra acestui punct pot să asigur din nou Franţa că ea poate privi cursul evenimentelor fără să se alarmeze.

In ce priveşte conducerea războiului, noi am acceptat acum să ne punem forţele sub comandament militar interaliat, aşa cum aliaţii noştri au făcut la sfârşitul ultimului război, când şi-au pus trupele sub comanda mareşalului Foch.

Dar guvernul este în măsură să introducă în strategia generală — aşa cum dealtfel a şi făcut şi mai ales de curând — toate măsurile de care e sau va fi nevoe pentru salvgardarea intereselor noastre naţionale în cadrul intereselor tuturor. In plus, noi vom veghea ca forţele noastre să fie folosite cât mai bine cu putinţă.

Imi place să adaug că în această privinţă eu am găsit înaltul comandament aliat manifestând înţelegere, care va fi pe deplin preamărită atunci când se va scrie istoria acestei epoci.

In ce priveşte viitoarea reglementare a păcii sau orice alt aranjament ce se sprijină pe ea, am adus la cunoştinţa aliaţilor şi am declarat în mod public că Franţa negreşit n use va considera legată de nici un aranjament pe care ea să nu-l fi discutat pe deplin şi aprobat pe picior de egalitate cu ceilalţi parteneri. Ea va accepta numai ceeace este compatibil cu ţelul pe care şi l-a propus.

Ingăduiţi-mi să vă evidenţiez din nou că prezenţa hotărîtă a forţelor franceze dealungul Rinului, separarea teritoriilor depe ţărmul drept al Rinului, şi a bazinului Ruhr de ceeace va fi viitorul stat al Germaniei sau viitoarele state ale Germaniei, independenţa popoarelor polonez, cehoslovac şi austriac, ca şi a celor din Balcani, sunt condiţii „sine qua non" pentru Franţa, întrucât prietenia noastră cu toate popoarele este cea care a purtat povara păstrării păcii în Europa. Dorim cu ardoare ca toţi aliaţii noştri să adopte acest punct de vedere.

Noi nu ne îndoim câtuşi de puţin în ce priveşte abilitatea noastră de a aduce la îndeplinire majoritatea acestor condiţii de când suntem o naţiune de 106.000.000 de oameni trăind uniţi sub stindardul francez, în strâns contact cu acele regiuni în care se află interesele noastre majore.

Natural, nu suntem atât de prezumţioşi încât să credem că noi singuri putem asigura pacea Europei. Pentru aceasta avem nevoe de alianţe. Deaceea, am încheiat o bună şi adevărată alianţă cu vitheza şi puternica Uniune a Sovietelor. In acelaşi scop, dorim pe viitor să încheem alianţă cu acea bravă, bună şi bătrână Anglie imediat ce ea va admite ceeace pentru noi este vital cu privire la Germania şi imediat ce vom fi eliminat dintre noi anumite vestigii de rivalitate perimată în cutare sau cutare parte din lume. Aceste vestigii de rivalitate, care au un caracter efemer, au fost în trecut şi continuă a fi şi astăzi surse de fricţiune.

Vom fi gata, când se va face bilanţul bătăliilor din Europa şi din Extremul Orient şi când noi ne vom fi redobândit toate libertăţile şi teritoriile noastre, să participăm bucuroşi la toate negocierile care fără îndoială vor avea loc în cadrul organizaţiei internaţionale de pace. Această organizaţie va cuprinde în primul rând Statele Unite şi va făgădui fiecărei naţiuni suprema garantare a vieţii şi desvoltării ei în societatea omenească.

Acesta este programul imediat de război şi pace al Franţei. Imprejurările sunt de asemenea natură încât pentru a-l pune în practică ceeace ne lipseşte este bunăvoinţa şi acţiunea constantă între realizarea ţelului nostru.

Vom creia pentru ţara noastră condiţiile generale de demnitate, putere şi securitate de care ea a fost lipsită atât de multă vreme. Faptul că am fost orbi în faţa realităţilor ne-a împiedecat să le realizăm după victoriile noastre obţinute cu multă trudă în 1918. Din cauza lipsei lor, noi am trăit într'o atmosferă de nemulţumire şi de nesiguranţă incompatibile cu renaşterea naţională.

Pe de altă parte, dacă vom reuşi acum să aşezăm ţara noastră în cea mai bună poziţie cu putinţă, noi vom fi construit pe nisip dacă renaşterea internă nu va însoţi revenirea noastră la poziţia de primul rang în sânul puterilor mondiale.

Trebue şi va trebui să facem o sforţare enormă pentru a ne atinge ţinta. Actualmente va trebui să mai trecem prin încercările şi nenorocirile războiului. Cea dintâi şi cea mai presantă necesitate este de a ne păstra existenţa. Dar imediat ce soarele victoriei va răsări la orizont, naţiunea noastră îşi va încorda toate energiile pentru a reconstrui şi a se desvolta în domeniile politic, economic, demografic, social şi moral.

Nu peste multă vreme vă voi expune principiile şi planurile guvernului cu privire la viaţa internă. Fiecare îşi dă seama că va fi nevoe de un plan coherent atât intern, cât şi extern, la care să participe toţi.

Forţa noastră va ţâşni din voinţa noastră naţională, deoarece orice lucru se îmbină în viaţa unui popor şi măreţia este indivizibilă".

CONSILIUL DE MINIŞTRI DE ERI

Eri la ora 6 după amiază s'a ţinut un consiliu de miniştri sub preşedenţia d-lui general adjutant N. Rădescu.

La acest consiliu, pe lângă titularii departamentelor, au participat şi d-nii: Savel Rădulescu, preşedintele comisiei pentru aplicarea armistiţiului şi general C. Sănătescu, şeful Marelui Stat Major.

D. general Sănătescu şeful Marelui Stat Major, a făcut un raport asupra situaţiei militare, — consiliul discutând apoi o serie de probleme în legătură cu producţia şi necesităţile de război.

Reprezentanţii partidului naţional-ţărănesc şi ai partidului naţional-liberal au ridicat chestiunea libertăţii presei, arătând că cele două partide sunt împiedicate să-şi publice declaraţiile şi comunicatele. Din partea naţional ţărăniştilor au vorbit d-nii dr. Virgil Solomon şi Ghiţă Pop iar din partea liberalilor d. Const. Brătianu.

Consiliul a luat sfârşit la ora 10, proectele de legi cari figurau pe ordinea de zi urmând să fie discutate în alte şedinţe.

INSEMNĂRI

„SPORT" LA SINAIA...

Dacă pentru unii „sportivi" şi „sportive" poposiţi temporar în Sinaia ziua de 2 Februarie a fost sărbătoare, pentru „Mişu" — calul cu părul culorii boabelor de bozie — a însemnat mătănia înfrângerii pe blazonul unui nemeritat sacrificiu al ski-ului înhămat.

Fiindcă din porunca acelor legi care dau doar omului privilegiul hotărîrilor, „Mişu" — cu vechia lui infirmitate a definitivei obloniri a ochilor — a fost scos din grajd şi dus să tragă, nu o buturugă din pădure precum îi era calitatea şi obiceiul, ci — de data aceasta — să fugă — nălucă — trăgând la spatele hamului său un „cavaler-sportiv" înfipt pe nişte tălpişe, ca să cucerească trofeul unui sport numit „ski înhămat".

Şi aşa, „Mişu" s'a simţit încins de o panglică, iar în jurul lui auzea voci care în înţelesul lor rostuiau reguli de goană pe numere numărul 1, numărul 2, numărul 3... numărul 13...

Şi bietul „Mişu" avea să aibe numărul 13...

Dar dacă pe spinarea lui „Mişu", calul orb din naştere, atârna doar greutatea unui număr gloriosist, pe umerii organizatorilor concursului trebuia să atârne — cel puţin — greutatea unor răspunderi.

Şi, până unde fiecare greutate suportată şi-a putut arăta rezultatele, se va vedea...

Pentru că din totala lipsă de prevedere, organizatorii neoprind circulaţia pe traseul şoselei naţionale, pe unde trebuia să se consume acest concurs, şi mai ales primindu-l pe bietul „Mişu" aşa orb cum era, să alerge, a dus la tragica întâmplare ca „Mişu" să-şi înfige din viteza lui pieptul tocmai în botul unei maşini staţionată reglementar, pentrucă ochii nu l'au ajutat să vadă şi nici „cavalerul-sportiv" — care îi ştia infirmitatea — n'a fost îndemânatic să-l abată dela pericol.

Şi astfel „Mişu", sdrobit de lovitură şi-a întins trupul, şi-a ciulit urechile şi parcă vrând să-şi trezească o lumină pentru prima dată ochii, şi-a scuturat coapsa cu aspră mustrare pentru cei care au vrut să-i aleagă un atât de nemeritat sfârşit.

După multă sbatere şi-a aşezat liniştit capul şi alături de maşina sfărâmată şi-a împăcat — mut — durerea printr'o renunţare la ceiace însăşi infirmitatea lui îi dădea dreptul să se vaete..

In timpul acesta „sportivii" şi „sportivele" îşi retuşeau însemnările ultimului concurent sosit la start...

Pe „Mişu" n'am văzut să strălucească nici o medalie a sportului; pe „sportivii" şi „sportivele" poposiţi temporar la Sinaia luceau — însă — atâtea...

I. M. LEHLIU.